

РЕШЕНИЕ

№ 3880

гр. София, 12.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3094** по описа за **2023** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Ева Комерс“ ЕООД, подадена от адв. К., срещу Решение № 883 от 21.02.2023 г., постановено по НАХД № 14670/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 99-ти състав. В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. К., която поддържа жалбата. Претендира разноски по представен списък. Депозирани са писмена защита.

Ответникът – директор на офис „Л.“ в Териториална дирекция на Национална агенция за приходите /ГД на НАП/, в съдебно заседание чрез юк. Б. изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, XII касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 497737-F509158/02.03.2020 г., издадено от директор на Офис „Л.“ в ТД на НАП-С., с което за нарушение на чл.3, ал.3, т.1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на МФ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (отм.) на „Ева Комерс“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева на основание чл. 355, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

При проверка от контролните органи на ТД на НАП - [населено място] е установено, че „Ева Комерс“ ЕООД в качеството си на осигурител не е подало в законоустановения срок, а именно до 25.07.2019 г. декларация образец 6 за месец юни 2019 г. Декларация образец 6 с данни за общия размер на дължимите осигурителни вноски и вноските за фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ и данъка по чл. 42 от ЗДДФЛ за доходите от трудови правоотношения е следвало да бъде подадена в срока за подаване на декларация образец 1, а именно: до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните. Декларацията е подадена със закъснение на 31.07.2019 г. и е приета с вх. № 22000194028437.

На 04.09.2019 г. е изпратена покана до дружеството на декларирания от него електронен адрес за кореспонденция с НАП за явяване и съставяне на акт за установяване на административно нарушение /АУАН/. На 05.09.2019 г. поканата била връчена по електронен път на декларирания адрес, като е указано в 7- дневен срок да се яви представител на дружеството за съставяне на акта, но в посочения срок представител на „Ева Комерс“ ЕООД не се е явил. Поради това, на 20.09.2019 г. в отсъствие на представител на дружеството, е съставен АУАН № F509158, а въз основа на акта е издадено процесното НП.

Решението на СРС е правилно.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не е осъществено релевираното с жалбата касационно основание. Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Въззивният съд подробно е обсъдил представените с административнонаказателната преписка доказателства и обстойно е анализирал приложимите материалноправни норми и е постановил решение в съответствие с материалния закон. Правилна е преценката на въззивния съд за спазването на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН при съставянето на АУАН и издаването на НП, както и на сроковете по чл. 34 ЗАНН.

Споделят се изводите на районния съд, че с подаване на декларация образец 6 за месец юни 2019 г. на 31.07.2019 г. дружеството- касатор е нарушило разпоредбата чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на МФ (отм.). На мястото на посочената отменена наредба е приета Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

Разпоредбата на чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. е идентична с тази на чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. (отм.). Предвид на това не е налице по-благоприятен закон за нарушителя по смисъла на чл. 3, ал. 2 ЗАНН.

Касаторът не оспорва, че е подал декларация образец № 6 за месец юни 2019 г. извън законоустановения срок. Основните твърдения в касационната жалба са за допуснати нарушения при съставяне и връчване на АУАН. Безспорно АУАН е съставен в отсъствието на нарушителя. До декларирания от „Ева Комерс“ ЕООД електронен адрес за кореспонденция е изпратена покана с изх. № 10-53-06-285/04.09.2019 г., в която е указано в 7- дневен срок да се яви представител на дружеството за съставяне на акта. По делото е представено удостоверение за извършено връчване по електронен път на покана с изх. № 10-53-06-285/04.09.2019 г., поради което касационната инстанция счита, че контролно-проверяващите органи са положили всички усилия да обезпечат присъствието на нарушителя и правото му на защита не е нарушено. Твърдението, че АУАН не е връчен на дружеството се опровергава от неговото съдържание. В акта е отбелязано, че е същият е връчен лично на управителя на дружеството на 10.02.2020 г. и е положен негов подпис. Доводите на процесуалния представител на дружеството в ОСЗ за ограничаване възможността на нарушителя да сключи споразумение с административнонаказващия орган са неоснователни, тъй като производството пред него е приключило с НП от 02.03.2020 г., а разпоредбата на чл. 43, ал. 5 ЗАНН е нова и е в сила от 23.12.2021 г.

По тези правни съображения касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактичестката и правна сложност на спора.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 883 от 21.02.2023 г., постановено по НАХД № 14670/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99-ти състав.

ОСЪЖДА „Ева Комерс“ ЕООД да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С. сумата от 80.00 /осемдесет/ лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.